Kvantti

2/2004

keskiaktiivisen kiltalaisen tapahtumakalenteri

ajalle 24.3–18.4.

MAALISKUU

MA	TI	KE	TO	PE	LA	SU
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

HUHTIKUU

MA	TI	KE	TO	PE	LA	SU
			1	2	3	4
5	6	7	**8**	**9**	**10**	11
12	**13**	**14**	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30		

KE 24.3.
MALTRK:N BAKKANAALIT
Gorsu klo 19
Ritarit palaavat ristiretkiltään ja järjestävät maltaiset juhlat Bacchuksen kunniaksi

la 27.3.
PELI-ILTA
3A pelitila
Tule pelaamaan Diplomacya, tuota strategiapelien kruunaamaton kuningasta, ja monia muita vähemmän ja vielä vähemmän tunnettuja lautapelejä. Opastusta asiaan vihkiytymättömille. Lautapelirajoitteisille on varattu korttipelejä, pelikortteja ja elektronisia vempaimia.

to 1.4.
TEEMAILTA SERENASSA

ti 6.4.
LIIKUNTAA (FK+PJK+PRODEKO)
Oiva mahdollisuus tutustua muidenkin kiltojen ihmisiin ja siinä sivussa hieman yrittää ylläpitää peruskuntoaan.

to 8.4. – ke 14.4.
PÄÄSIÄISLOMA

WAPUN AJAN TAPAHTUMAT
Tarkkaavaisimmat lukijat saattoivat huomata, että huhtikuun loppupuolen tapahtumatarjonta on varsin vähäistä. Jos kuitenkin fuksimajuri päättää järjestä Wapun, niin tämä(kin) puute varmasti korjaantuu. Älä ohita vuoden suurinta juhlaa, vaan seuraa tiedotusta nyysseissä, WWW:ssä, sähköpostilaatikossasi, Otaniemen alueen seinillä ja puskaradiossa.

kansi: Mikko Kuitunen

Kvantti

Verkossa: kvantti@tky.hut.fi
http://tky.hut.fi/~kvantti/

Julkaisija: Fyysikkokilta ry.

Käyntiosoite: Otakaari 3
02150 Espoo

Postiosoite: TKY/FK
PL 69
02151 Espoo

Paino: Scanseri

Painos: 300

Päätoimittaja:
Ossi Koivistoinen (omkoivis@cc.hut.fi)

Piirtäjä:
Mikko Kuitunen (mkuitune@cc.hut.fi)

Toimittajat:
Silja Holopainen (skholopa@cc.hut.fi)
Susanna Junnila (suski@cc.hut.fi)
Timo Kalinainen (tkalinai@cc.hut.fi)
Jukka Laurila (jplauril@cc.hut.fi)
Klausveikko Oinonen (kkoinone@cc.hut.fi)
Jussi Pakkanen (jpakkane@cc.hut.fi)
Esa Ritvanen (eiuritva@cc.hut.fi)
Pekka Urhonen (purhonen@cc.hut.fi)

Kiitokset:
Helena Aro
Lauri Haapamäki
Riikka Korte
Antti Savolainen
Juhani Simola
Mauno Taajamaa
Johanna Tikanmäki
Otto Vehviläinen
Mikko Viinikainen

Vanha viidakon sananlasku:
"Älä juo saostuskaivosta."

P-kirjoitus

Ossi Koivistoinen

Rakkaat lukijat, käsillänne on taas 24 sivua Fyysikkokillan omalaatuisimpien aivojen hengentuotetta. Tarkoituksenamme oli tällä kertaa luoda Lasten-Kvantti. Tavoite saavutettiin ainakin siinä määrin, että kannessa on ankka, ja perheen pienimpiä ajatellen Kvantin testipartio muun muassa selvitti vaihtoehtoja kaupalliselle vauvanruoalle. Kaikesta huolimatta lopputuloksena on lehti, jossa on enemmän tiedettä sivuavia artikkeleita, kuin mitä lehdessämme on ollut pitkään aikaan.

Onko tiede niin lähellä leikkiä, että nuorisoteema sai ihmiset kirjoittamaan asiaa? Oikeasti kyse on toki sattumasta, mutta leikitään hetken aikaa muuta. Leikin ja tieteen tekemisen erona on tietenkin se, että jokainen lapsi osaa leikkiä, mutta pystyäkseen tekemään trenditutkimusta, on ensin käytävä kouluja viitisentoista vuotta, jotta tietää mitä muut ovat jo tutkineet. Harvaa kiinnostaa, jos keksit pyörän uudestaan.

Tiede kuitenkin on leikkiä. Tutkimusta tehdään siksi, että se on hauskaa. Tieteen tekemisen ydin on siinä, että aivan kuten pikkulapsi, pitää myöntää tietonsa rajat ja uskaltaa kysyä: "Miksi?" Valitettavasti 15 vuoden koulutaival useimmiten opettaa, että nippelitiedolla snobbailu ja vaikutelma oikeassa olemisesta ovat avuja, joilla maailmassa pärjää. — Hyvinhän niillä taitaa pärjätäkin, niin kauan kuin ei tarvitse luoda mitään uutta.

Ehkäpä tiedettäkin olisi helpompi julkaista, jos sen voisi tehdä vapautuneesti leikin varjolla. Niin, että tartuttaisiin ennemmin ansioihin kuin puutteisiin. Valitettavasti korkeakoulumaailmassakin, tai ehkä eniten juuri täällä, oman paremmuuden esilletuominen on monesti pääosassa, ja aivan kuten pikkulapsilla, helpoin tapa korostaa oman täydellisyyden illuusiota on toisten virheisiin puuttuminen.

Heippa lapsukaiset!

Lapsukainen — eikö olekin typerä sana, mutta sellaista kieltä saa lapsille puhua. Muutenkaan Kvanttifantti ei ymmärrä, kuinka pienet ihmiset saattavat ikinä oppia puhumaan, jos heille lässytetään kaiken aikaa. Jotkut tietenkään eivät opi, vaan heille kehittyy harhaluulo siitä, että läsyttävä puhetapa on ihmiselle luonnollinen. Tällaisita ihmisistä tulee usein yläasteen opettajia.

Nyt Kvanttifantti eksyi taas aiheesta, mutta ei sen väliä. Tarkoituksenani oli sanoa, että kuljen lehden halki turvananne, ja saatan siinä sivussa hieman kertoa tosiasioita elämästä — niinku aikuisten oikeesti.

Sisältö

2 **Tapahtumakalenteri**

3 **Kolmossivu**

4 **Ajankohtaisia asiattomuksia**

Copy-paste

5 Puhiksen kolumni:
Mennään kiltaan pilaan iltaa

7 **Kiltasivu**

Ilman naista

8 **Matkalla matematiikkakilpailussa**
Lehteen integroidussa matematiikkaliittessä kerotaan fyysikkojoukkueen osallistumisesta lipastotason matemaatikoiden mittelyyn.

10 **Puolipitkä**
oli ja meni. Katso tästä lisämuistista, kuinka siellä kävi.

12 **Raatikokkisota**
Kiltamme raadin kasvatusvastaavat loihtivat ruokaa karkeista.

14 **Kvantti testaa: Soseruoat**
Miksi tyytyä Pilttiin ja Bonaan? Soseuttaa voi paljon muutakin.

16 **Oleta pyöreä lehmä**
ja keskeistä opiskelijapolitiikkaa

18 **Retki CERN:iin**
IAPS:n organisoima iskuryhmä teki pyhiinvaellusmatkan hiukkaskiihdytyksen mekkaan.

19 **Veijo W:n tervehdys**

20 **Lapsellisuustesti**

Satunurkka
Esa Ritvanen paljastaa mielensä syövereitä

22 **Ristitulotehtävä**
Aiheena karvaiset mesikämmenet

Tasomaa

23 **Vitutustiski**

Ilman miestä

"Siinä tapahtui sellainen virhe, että ohjelma meni liian myöhään ja mopo pääsi karkaamaan käsistä"

— HS 27.2.2004 Heinolan maaseurakunnan kirkkoherra selvittää rippikoululeirin keskeyttämiseen johtaneita syitä. Kvantin toimitus ei pidä kuvattua tilannetta lainkaan poikkeuksellisena.

"Euroopan pahimman maan pinnalla tapahtuneen terrori-iskun vuoksi turvatoimia on kiristetty."

— "Metron (15.3.2004) mukaan Espanjakin on liittynyt pahan akseliin.

"Iisalmen Pia Hortling on tietääkseen ainoa panomestarin työtä tekevä nainen Suomessa. Ulkomailla naiskollegoja jo on."

— HS 18.3.2004. Panimomestari saattaa menettää sivutulonsa, jos seksin ostaminen kriminalisoidaan.

Kvantti jälleen toiseksi kiltalehtikisassa

Kaikkein innokkaimpien lukijoidensa suosikkilehti, Kvantti, sijoittui jo toisen kerran peräkkäin toiseksi Polyteekkarin järjestämässä Otaniemen kiltalehtikisassa. Arvioitavana oli Japani-Kvantti. Toissavuonna Kvanttia edusti Rimanalitus-Kvantti.

Tuomaristo kiitteli lehden monipuolista sisältöä, kevätpörriäismäistä tunnelmaa ja erityisesti Ilman naista -sarjakuvaa. Moitteita sai raskas taitto ja seksistisenä pidetty kansi. Tuomaristo ei selvästikään ollut kuullut, että animessa kyse ei suinkaan ole seksismistä — mainitussa tyylilajissa itsenäinen japanilainen aikuinen nainen vain esitetään kulttuurillisista syistä suuripovisena pikkutyttönä. ☐

Jos haluaisit vain hakata päätäsi seinään, koska mikään ei suju, älä. Pikkuveljen pään hakkaaminen ei satu jos äiti ei tiedä.

Penkkiurheilija ei venyttele

Urheilusitseillä trikoot paukkasivat ja yritystä riitti

Kevään ensimmäisillä sitseillä lensivät niin hiki kuin sokeripalatkin. Prodekon, Arkkitehtikillan ja Fyysikkokillan yhteisillä sitseillä 7.2. oli urheiluteema ja meno oli sen mukaista.

Reetta Vartiainen heiluttaa ratsupiiskaa hiihtotrikoossa urheilusitseillä.

Smökki oli koristeltu urheilun pyhätöksi. Juhlakansa ei jäänyt koristautumisessa kakkoseksi, sillä väen joukosta saattoi bongata niin naisvoimistelijaksi pukeutuneita miehiä, suunnistajia kuin painonnostajiakin.

Hemohes-tyyppisen mustikkakeiton saapuessa alkuruoaksi tuntui selvältä, että ruokakin oli teeman mukaista. Kaikkien yleiseksi mukavuudeksi pää- ja jälkiruoan suhteen oli kuitenkin pitäydytty konventionaalisissa sitsiruoissa. (Tähän väliin haluan huomauttaa, että kenelläkään ei ole kivaa, jos yli sata ihmistä syö hernekeittoa ja ruisleipää ahtaassa tilassa ja huuhtoo sen alas piimällä.)

Sitsit konvergoivat kohti loppuaan lähes maailmanennätysvauhtia. Retuperän keikkaa jouduttiin aikaistamaan tunti, koska järjestäjien mukaan "näillä tyypeillä ei olisi pysynyt enää rollaattorikaan käsissä, saati sitten mopo". Maailmansielu on varmaankin huutanut tuskasta siinä vaiheessa kun urheiluvetimiin sonnustautunut sitsikansa on hionut paritanssikuvioitaan Smökin parketilla.

Villin huhun mukaan Rantsulla olisi järjestetty vielä jatkotkin Smökistä karkoituksen jälkeen. ☐

Hopeinen ansiomerkki Silja Holopaiselle

Silja Holopaiselle on myönnetty killan hopeinen ansiomerkki. Holopainen on killassa aktivoitunut toimihenkilövirkojensa lisäksi kolme kertaa raatiin. Pelkkien CV-merkintöjen perusteella merkkiä ei kuitenkaan jaettu eikä tulevaisuudessakaan näin ole tarkoitus tehdä.

Fyysikkokilta ei ole jakanut ansiomerkkejä vuosikymmeniin tätä ennen. Viime vuonna hyväksytyn uuden merkkiohjesäännön mukaisesti nyt olisi tarkoitus jatkaa merkkien jakamista, mitä varten on perustettu erityinen toimikunta ottamaan selvää killan historiasta ja poimimaan sieltä esille mahdollisia ansioituneita ihmisiä. ☐

Killan vuosikokous 19.2.

– Käytiin läpi vuoden 2003 toimintakertomus, tilinpäätös ja tilikertomus. Talous ja jäsenmäärä näyttävät melko vakailta prujukonetappioista huolimatta.

– Myönnettiin tili- ja vastuuvapaus vuoden 2003 raadille.

– Hyväksyttiin toimintasuunnitelma ja talousarvio vuodelle 2004. Vuotta värittävät prujukonetappion kattaminen ja uuden sopimuksen etsiminen, tutkintorakenneuudistus ja sääntöprosessi. Jaosvetoisuutta lisätään ja kiltatoiminnan vetovoimaa yritetään kasvattaa eri keinoin. Isoimmat tapahtumat Fuusio ja Fysikalen.

– Jäsenmaksu pidetään 5 eurossa.

– Sääntöprosessia jatketaan säilyttämällä tähänastinen rakenne ja lisäämällä dokumentaatiota olemassaolevan rungon ympärille.

Kilta täytti 57 vuotta varsin perinteisissä merkeissä, vaikka raadin stressikertoimesta päätellen Fuusio olikin paikoitellen mennä fissioksi.

Kemistikillan lahjoittamat "tytöt" eivät valitettavasti tulkinneet klassista Dingo-säettä: "Sinä — ja minä — lii-kee-ne-valoissa"

Ehkäpä suurin poikkeus muutamaan viime vuoteen verrattuna oli kemistien yllättävä massaosallistumisaalto. Keemikkoja oli paikalla kymmenkunta ja he toivat lahjaksi kauniita naisia, jotka näyttivät vihreää valoa. Naiset tosin taisivat olla vain kiertopalkintoja, mutta vihreä valo jäi koristamaan kiltahuonetta.

Toinen mieleenpainunut lahja oli Informaatioverkostojen kilta Athenen lahjoittama Airesh uoneistovirittäjä, joka on sittemmin liimattu kiltahuoneen ikkunaan. Viritin on "optinen Fourier-suodatin, joka vaikuttaa kaikkeen elävään parantavalla tavalla ja antaa suojaa muun muassa maasäteilyä vastaan." Tämän lahjan ansiosta kiltahuone on entistäkin harmonisempi kokonaisuus.

Pääjuhlaa vietetiin ravintola Kaisaniemessä, joka oli lähinnä edullisin vaihtoehto, mutta silti kalliimpi kuin mitä kemistit olivat samasta palvelusta maksaneet samassa paikassa viikkoa aiemmin. Valitettavasti tarjoiluhenkilökunta ei suhtautunut juhlaan sen arvokkuuden vaatimalla tavalla, vaan tuntui ennemminkin pitävän asiakkaita välttämättömänä pahana. Esimerkkinä tarjoilijoiden ammattitaidosta mainittakoon seuraavat keskustelut:

Asiakas: Anteeksi, voisinko saada uuden vesilasin, koska edellinen —

Tarjoilija: Joo, joo. Kaikki ajallaan.

ja

Tarjoilija: Kahvia vai teetä?

Asiakas: Kahvia, kiitos.

Tarjoilija: Tä?

Ruoka oli kuitenkin hyvää ja pienen neuvottelun jälkeen tarjoiluun sisältynyt viinikaatokin oli saatavissa ilman punaista väriä.

Jatkot järjestetiin Satakuntalaisen osakunnan tiloissa, jatkojen jatkot Rantasaunalla ja silliaamiainen seuraavana aamuna viehättävässä Villa Kivessä. □

Villa Kivi sijaitsee kivenheiton päässä ravintola Kaisaniemestä. Reitti näiden välillä kulki Rantasaunan kautta.

PUHIKSEN KOLUMNI

teksti: Klausveikko Oinonen

"Mennään kiltaan pilaan iltaa?"

Killan paljon puhutuissa säännöissä sanotaan killan tehtäväksi yhdistää koulutusohjelman opiskelijoita, ajaa heidän etujaan korkeakoulussa ja innostaa heitä seuraamaan ammatillisia ja yleisiä yhteiskunnallisia kysymyksiä.

Koulutusohjelman opiskelijoiden yhteennivoutumisen katsotaan olevan killan ainoa ja perinteisin toimintamuoto. Tätä tarkoitusta varten kilta järjestää jos jonkinlaisia kissanristiäisenomaisia kekkereitä. Ja onhan toki totta, että itsekin olen tavannut monet hyvät ystäväni ensi kertaa killan tapahtumien piirissä. Ja on myös totta, että tunnen jonkinlaista vähintäänkin hamuilevaa ylpeyttä siitä, että olen fyysikko. Mutta onko tämä killan ansiosta vai killasta huolimatta tapahtunutta?

Väittäisin, että ainakin siinä mielessä moiset tapahtumat ovat killan ansiota, että killan tehtävähän on vain järjestää ihmisille toimivat puitteet. Ihmisistä riippuu, mitä he näissä puitteissa tekevät. Jokainen tapahtuma on mielestäni juurikin niin hyvä kuin siinä käyvät ihmiset. Killan pitää vain huolehtia siitä, että näitä tapahtumia on tarpeeksi monia erilaisia, jotta mahdollisimman useat erilaiset kiltalaiset saavat mahdollisuuden tavata toisiaan.

Edunvalvonta on killalle vähintäänkin yhtä tärkeä, ellei jopa tärkeämpi tehtävä kuin opiskelijoiden yhdistäminen. Juuri kilta on se välikappale, jonka kautta pyritään valvomaan opiskelijan etua osin fysiikan osaston pyörteissä ja osin opetusministeriön opiskelijain oikeuksiin pureutuvan ikeen alla. Mikä tahansa asia hiertääkin mieltä, kannattaa se yrittää hoitaa killan kautta, sillä killalla on varsin hyvät etabloituneet foorumit, joiden kautta se voi vaikuttaa.

Mutta mikä onkaan tuo kolmas kohta? Vieläpä kohta, joka on rinnastettu edunvalvonnan ja yhteenkuuluvuuden kanssa samanarvoiseksi. Siinä mielestäni ennen kaikkea velvoitetaan kiltaa aktivoimaan kiltalaisia ja pysymään tavallaan kehityksen mukana siten, että kilta vastaa muihinkin kiltalaisten ajankohtaisiin toiveisiin kuin nämä perinteiksi muodostuneet teekkaririennot.

Jos tähän huomioon ynnätään se, että kiltatoiminnan vetovoima on ollut laskusuhdanteessa viime aikoina, voitaneen vetää johtopäätös killan reagoimisesta muuttuvaan maailmaan. Kilta ei ole pysynyt perässä, kun killan jäsenistön halut ovat muuttuneet.

Millainen on Sinun kiltasi? Mitä Sinä tahdot, toivot ja vaadit killalta? Älä tyydy siihen, että kiltatoiminta ei vastaa Sinun odotuksiasi, vaan vaikuta sen puolesta mitä killasta tahdot. Nyt on vieläpä oiva aika esittää omat mielipiteensä, sillä tänä keväänä suunnitellaan syksyn tapahtumat "uudestaan", eli kyseenalaistetaan kaikki vanhat ja perinteiset tapahtumat ja pyritään luomaan tapahtumakalenteri kiltalaisten lähtökohdista. □

Kemmunistit sosialisoivat lumipallokauhan itselleen

Tammikuun lopussa kantautui fuksikapteeniltamme huolestuttavia tietoja: suhteet kemistien kanssa olivat ajautuneet siihen pisteeseen, että sotaa ei enää voitu välttää.

Helmikuun sarastaessa kiltiksellemme tehtiin hikinen hyökkäys. Ensimmäisten fyysikoiden saapuessa aamulla kiltiksellе ovi oli suljettu - luonnollisesti, jotta kuumuus ja kosteus pysyisivät sisällä. Kiltiksestämme oli tehty sauna, kuten vainoharhaisimmat jo etuovella olleesta lapusta päättelivät.

Ilmankostuttimen ja lämpöpuhaltimen lisäksi tunnelmaa oli viritelty tervakynttilällä sekä irtaimella roinalla (pyyhkeitä, alushousut mallia naru, pesuvateja, löylykauha, pesuainepulloja). Paperinen kiuas ei näyttänyt kovin paloturvalliselta, mutta tämä oli onneksi kompensoitu kirjoittamalla kylkeen "Mur! Olen kiuas!".

Jäynässä oli sangen hyvä idea, mutta kiltiksemme luonnollinen entropia sai aikaan sen, että lämpötilan laskettua kukaan ei enää huomannut mitään poikkeavaa sisustuksessa.

Oma partiomme kuritti kemistejä kahlitsemalla erään vanhemman tieteenharjoittajan heidän kiltikselleen kokonaiseksi päiväksi. Jäynää kehuttiin "paremmaksi kuin ennen", mikä ei tosin vielä ole paljon.

Lopullinen välienselvittely käytiin Alvarin aukiolla. Joukkojemme voitto näytti jo varmalta — olivathan fuksit hioneet kestävyyttään urheilusitseillä juuri edellisenä päivänä. Herkistelyvaiheessa oli kuitenkin tehty joitakin ylilyöntejä, joiden seurauksena otteemme hopeisesta lumipallokauhasta kirposi.

Aselepo julistettiin samantien, koska ulkona oli kylmä. Rantsulla paikkailtiin tulehtuneita välejä ja näyttää siltä, kuin suhteemme kemisteihin olisi kunnossa ainakin ensi helmikuuhun asti. □

Fysiikanvalkoiset lumipuvutkaan eivät siivittäneet fuksejamme voittoon

Kiitokset Fuusio57:n tukijoille

PHILIPS

Philips Medical Systems
MR Technologies Finland, Inc.

Fortum

TVO Teollisuuden Voima Oy

VAISALA

INNOFACTOR

Raadin kokousreferaatit

Raadin kokous 5/04

- Ricoh teki tarjouksen kahdesta uudesta prujukoneesta. Tarjous on aivan liian kallis. Pyydettiin uutta tarjousta yhdestä koneesta.
- F-osaston tilantarve puhutti. Kiltiksen uutta paikkaa on spekuloitu monesta eri talosta. Mitään varmaa ei tiedossa.
- Heitettiin ilmoille ajatus varapuheenjohtajan toimenkuvan luomisesta.

Raadin kokous 6/04

- Kemisteille tehty jäynä oli "hersyvä suksee".
- 30 yritykselle lähetetty yrityskirje, jossa esitellään Teknillisen fysiikan koulutusohjelmaa.
- Nettisivuilla uusi jaossivu, jossa jaosten tärkeimmät jutut.

Raadin kokous 7/04

- TEK-asiamies Antti Castren oli kertomassa TEK:istä.
- Fuksiaapisen teko on alkanut.
- Opintoaikojen rajausehdotukset yms. kuohuttavat.
- Osaston jakamisesta (BioIT-ehdotus) keskustellaan rehtorin kanssa.

Lyhyesti: eräät laboratoriot haluavat perustaa uuden BioIT-koulutusohjelman,. Jäljelle jäävät laboratoriot ja opiskelijat eivät ole innostuneita ajatuksesta.
- Fuusio on melko hyvin hoidossa.
- Tehtiin pitkällisen keskustelun jälkeen päätös ansiomerkkiasiasta.

Raadin kokous 8/04

- TKY:n infotilaisuudessa (opintoaikojen leikkaamisesta) ei juuri uutta asiaa, koska itse ehdotuksen aikataulua on myöhäistetty.
- Fuusion suhteen sponsoritilanne huono, mutta muuten asiat hallussa. Työfukseja on runsaasti.
- Mietittiin yritysyhteistyön malleja.

Raadin kokous 9/04

- Killan sääntötoimikunta aloittaa taas työnsä, samoin alumnitoiminta.
- Ansiomerkit ja fii-pinssit ovat saapuneet.
- Osastoneuvostossa oli esitetty idea matematiikan opintojen hajauttamisesta opintojen eri vaiheisiin.
- Fuusio-ilmoittautuminen päättyi. Sponssitilanne huono.
- Puolipitkälle lähti 36 ja palasi 28. Pieniä ongelmia, mutta selvittiin.
- Päätettiin tehdä tarjous Tupsahdus-sitsien järjestämisestä prujukonetappion kattamiseksi.
- Mietittiin Teekkarioppaaseen tulevaa killan esittelyä. □

MITEN KILTA MAKAA

Jyväskylä-Lahti välin kabinetissa matkustanut ½-pitkäexcuilija kerää voimia Haltonin sohvalla.

NIKSI-KVANTTI

Voit rakentaa itsellesi kätevän kuohuviinipullonpyörittimen sinitarrasta ja käytöstä poistetusta kovalevystä.

Poista ensin kovalevystä kaikki tarpeettomat osat niin, että jäljelle jää vain valettu runko, levy ja näiden välinen akseli. Kiinnitä tämän jälkeen pullo sinitarralla levyyn. Levyn akseli on uskomattoman hyvin ja tukevasti laakeroitu, ja pullo pyörii pyörittimessä samalla alkuvauhdilla kymmeniä kierroksia, vaikka se olisi epähuomiossa kiinnitetty epäkeskeisesti.

Tähänkin tekniikan ihmeeseen voi tutustua kiltahuoneella.

Lisäniksi:

Käytöstä poistetun kovalevyn saat hankittua helposti asentamalla koneeseesi postimyynnistä ostetun merkittömän levyn. Levyn käyttöikä lyhenee entisestään, jos talletat sille tärkeitä tietoja etkä ota niistä varmuuskopioita.

Älä itke ruma lapsi, kirves tappaa kauniimmankin.

Ilman naista

Osa 18

Lääketehtailijat: J.P. & M.K.

Laskentoa Cluj-Napocassa

eli kaikkialle sitä päätyykin

teksti: Riikka Korte & Johanna Tikanmäki

Yliopisto-opiskelijoiden 10. kansainväliset matematiikkakilpailut järjestettiin viime vuoden heinäkuisena viikkona Cluj-Napocassa, Romaniassa. Sinne matkusti TKK:lta nelihenkinen joukkue, jossa kilpailivat Teemu Hynninen, Antti Kemppainen, Riikka Korte ja Johanna Tikanmäki. Mukaan lähti myös joukkueenjohtaja Pekka Alestalo. Kilpailuun osallistui myös joukkue Lipastolta.

Suomalaisia mukana oli nyt viidettä kertaa. Muut kilpailijat olivat pääosin vahvan kilpailuperinteen Itä-Euroopasta, mutta myös ainakin brittejä, saksalaisia, ranskalaisia, israelilaisia, kyproslaisia, iranilaisia, kolumbialaisia ja brasilialaisia oli mukana. Mongolialaisiakin odotettiin, mutta ilmeisesti juna oli myöhässä.

Matkaan lähdettiin aurinkoisena aamuna. Tapasimme lentokentällä kahdeksan aikaan ja lensimme Budapestiin, jossa jäi muutama tunti aikaa tutustua kaupunkiin ja käydä lounaalla. Neljän aikaan iltapäivällä lähdimme junalla kohti Transilvaniaa ja Cluj-Napocaa. Pitkän ja hikisen matkan sekä hartaiden rajamuodollisuuksien jälkeen saavuimme tunnin aikataulusta jäljessä, noin yhden aikaan yöllä, perille. Onneksi kilpailun järjestäjät olivat hoitaneet meille kuljetuksen majapaikkaan.

Majoitus oli järjestetty paikallisessa opiskelija-asuntolassa. Asuntolassa lattiat olivat vinossa ja jokainen huone oli ahdettu täyteen ennen sotia hankittuja putkirunkoisia kerrossänkyjä. Onneksemme meitä oli laitettu kuhunkin huoneeseen vain kaksi henkilöä. Paikallisia samaan tilaan — jossa oli esimerkiksi noin yksi työpöytä — sopi viisi kappaletta. Lähes kaikki osanottajat oli majoitettu samaan asuntolaan, vain osa joukkueiden johtajista ja tiukasti islaminuskoiset iranilaiset oli sijoitettu muualle. Tämä siitäkin huolimatta, että tänä vuonna meidänkin asuntolassamme oli nimetty naisille omat WC:t ja suihkut. Hissiäkään ei ollut, joten toissavuotiset ongelmat unisex-hissistä shortseihin pukeutuneiden tyttöjen kanssa eivät olisi voineet toistua.

Päivittäin tarjottiin kolme ateriaa opiskelijaruokalassa. Aamiainen oli joka päivä samanlainen ja se koostui teestä, leivästä, juustosta ja kinkusta. Lounaassa oli syömistä, sillä se koostui alkuruokakeitosta, pääruoasta ja jälkiruoasta. Harvat näkemämme vihannekset oli hapatettu tai uitettu etikkaliemessä. Ensimmäisenä päivänä, kun emme vielä tienneet, että päivällinen koostuu kylmästä alkuruoasta ja pääruoasta, meillä oli ongelmia suhtautumisessa kylmään, juustoraasteella ja kermalla höystettyyn mannapuuroon. Myöhemmin pääsimme ihmettelemään kylmää, matalalta lautaselta tarjottua hernekeitoketta ja viinaan upotettua kakkua. Kaiken kaikkiaan ruoka oli syötävää ja sitä oli riittävästi — toisin kuin toissakesänä Puolassa järjestetyissä kilpailuissa.

Varsinainen kilpailu oli kahtena peräkkäisenä päivänä Babes-Bolyai -yliopistossa. Kumpanakin päi-

Kahtatoista kilpailutehtävää ratkottiin kymmenen tuntia kahden päivän aikana.

vänä ratkottiin kuutta tehtävää viisi tuntia. Tehtävät olivat pääasiassa analyysin, lineaarialgebran ja kombinatoriikan alueilta, mutta valittu siten, että ne on periaatteessa mahdollista ratkaista ympäri maailman tunnetuilla perustaidoilla ja -tiedoilla, vaikka syvemmät tiedot voivatkin tarjota oikotien. Tänä vuonna tehtävät olivat hieman helpompia kuin parina edellisenä vuonna. Pisterajat nousivat siten korkeammiksi parhaiden kilpailijoiden saatua lähes täydet pisteet.

Kilpailutuloksena oli mm. Suomen historian paras sijoitus, kun Riikka sijoittui kahdensadan kilpailijan joukossa 30 sakkiin ja palkittiin ensimmäisellä palkinnolla sekä jollain tosi turhalla tietokoneohjelmalla. Muut keräsivät kolmansia palkintoja ja kunniamainintoja. Lipasto rökitettiin kirkkaasti.

Lähes kaikki osanottajat oli majoitettu samaan asuntolaan, vain osa joukkueiden johtajista ja tiukasti islaminuskoiset iranilaiset oli sijoitettu muualle

Koska perillä oltiin viisi kokonaista päivää, meille jäi runsaasti vapaa-aikaa kaupunkiin tutustumiseen. Vaikka Cluj-Napocassa on noin 300 000 asukasta, sen keskusta oli varsin pieni ja ränsistynyt. Jo ensimmäisenä päivänä ehdimme tutustua siihen kävelemällä varsin perusteellisesti. Muina päivinä kulutimme aikaa muun muassa kasvitieteellisessä pusikossa ja paikallishistoriaa esittelevässä museossa, johon oli eksynyt kuitenkin mm. muumio sarkofageineen. Loppumatkasta meillä oli jo hieman ongelmia keksiä lisää nähtävää. Yliopistokaupunkina Cluj-Napocassa on romanialaisittain paljon kahviloita, joiden hintataso on suomalaisittain varsin mukava. Esimerkiksi pala herkullista suklaakakkua ja puoli litraa juotavaa maksoivat yhteensä noin puoli euroa. Kakkua tulikin sitten syötyä useampia kertoja päivässä. Tulevia turisteja varten voimme suosittaa viikkobudjetiksi noin kymmentä euroa, jos ruokaa ja majoitusta ei lasketa. 30 euron kuluttamisessa oli nimittäin jo hieman hommaa.

Kilpailuja seuraavana päivänä oli kaikille osallistujille järjestetty kokopäiväretki Cluj-Napocan lähettyvillä sijaitsevaan kanjoniin, Cheile Turziihin. Sinne lähdettiin aamiaisen jälkeen viidellä tilausbussilla, joiden huippunopeudeksi osoittautui noin 40 kilometriä tunnissa. Tämäkin nopeus oli mahdollista saavuttaa vain alamäessä kiihdyttämällä, mutta paluumatkalla uskoimme kuitenkin jo, että bussit pääsevät perille hitaasti mutta varmasti. Itse Cheile Turziin kanjoni oli kaunis ja sopivan varjoisa hellepäivän kohteeksi. Jyrkänteen reunaan koverretut kulkuväylät eivät kyllä olisi läpäisseet suomalaisia turvallisuusmääräyksiä.

Transilvania on varsin voimakkaasti unkarilaista aluetta. Vastapainoksi romanialaista kansallistunnetta kohotettiinkin innokkaasti Romanian lipun väreillä. Muun muassa kaikki katuroskikset, puistonpenkit, tolpat sekä katukiveykset loistivat iloisesti puna-kelta-sinisinä. Junan ja bussin ikkunasta tehtyjen havaintojen perusteella alueen päämaataloustuotteelta vaikuttaisi auringonkukka.

Kilpailumatka kokonaisuudessaan oli hieno kokemus: Romaniaan ei varmasti muuten olisi tullut lähdettyä. Myös muihin matematiikanopiskelijoihin tutustuminen ympäri maailman oli mielenkiintoista. Tällaisten matkojen jälkeen oppii arvostamaan ihan eri tavalla Suomea ja lanattuja asfaltteja.

Tänä vuonna kilpailu järjestetään 23.-29. heinäkuuta Makedonian pääkaupungissa Skopjessa. Matkaa varten on saatu rahaa, joka kattaa ainakin lähes kaikki kustannukset suklaakakkuja lukuunottamatta.

Jos sinussa heräsi palava halu päästä mukaan ja olet 1.-4. vuosikurssilla, lähetä välittömästi hakemus osoitteeseen imc@math.hut.fi tai kysy lisätietoja Riikka Kortteelta tai Johanna Tikanmäeltä. Virallinen hakuaika päättyy 14.3. Jos Kvantti ilmestyi pari päivää tämän jälkeen, niin nopeana mukaan voi vielä ehtiä. □

Lisätietoa verkosta (muun muassa aiempien vuosien kilpailutehtävät ratkaisuineen): http://www.ucl.ac.uk/~ucahjej/imc/imc2004/info.html

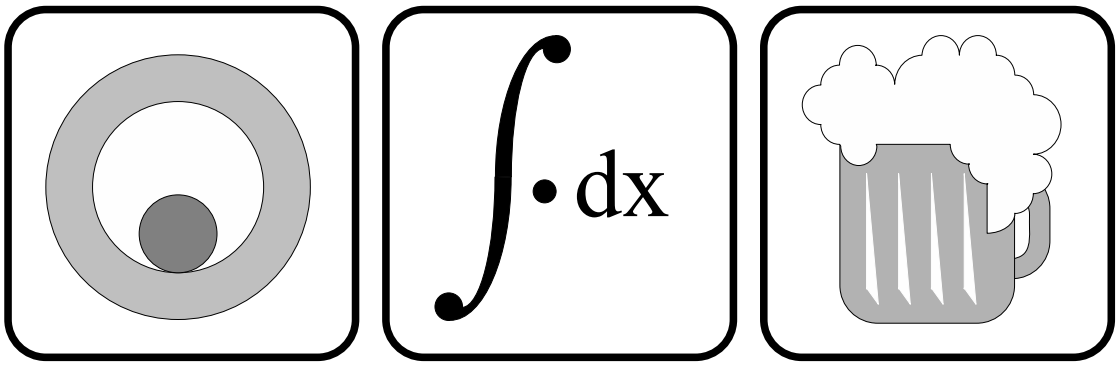

Optimi MathPub - Smökissä 25.3. klo 18.05

- tarjolla sokeroituja toruksia sekä matemaattisia sirkushuveja - vapaa pääsy -

1/2-pitkä

– mieltäkääntävä kuvaeepos matkalta halki villin periferian

teksti ja kuvat: Otto Vehviläinen

← *Fuksikin ymmärtää kunnollisen varustuksen merkityksen puolipitkän tasoisen suoritteen onnistumisen kannalta. Tämäkin urheilija tosin joutui (muiden muassa) käyttämään valtakunnallisia palveluntarjoajia varustetason säilyttämiseksi.*

↙ *Excuidiootiksikin tituleerattu excumestari herätettiin edustuskunnossa lähtöaamuna JMT1:n aulasta, josta mies lähti taksilla kotiin kaunistautumaan ottaakseen bussin kiinni Leppävaarassa. Viikset ovat taas muodissa, kuten jokainen kuvasta huomaa.*

↓ *Pontikkapannun jälkeen kiinnostavin kohde viinitilalla oli saniteettitilat.*

↑ *Ensimmäinen excukohde, tuulivoimalapuisto, siintää horisontin takana. Onneksi tekniikan opiskelijat tietävät kaiken tuulienergian tuottamisesta, sillä yhtään esittelijää ei sattunut paikalle.*

Lappeenranta oli perseestä, joten emme julkaise kuvia sieltä.

↓ *Salskea isänmaan toivo hiljaisen hetken aikana edesmenneen Suomen selkärangan, kenraali Adolf Ehrnrootin kunniaksi.*

↑ *Fyysikoita kiehtoi suuresti excukohteesta löytynyt varoituskyltti.*

↗ *Jyväskyläläiset jäivät toiseksi muun muassa tanssin suloissa.*

↗↗ *Matkan loppupuolella mukaan tarttui myös kosmonautti.*

↗↗↗ *Olvijuoksun voittajat. Taas jäivät jyväskyläläiset nuolemaan näppejään.*

→ *Entinen isäntä ja nykyinen emäntä näyttävät, miten twisterissä dominoidaan jyväskyläläisiä.*

↓ *Pasi ja pojat, onneksi sakea lumipyry esti edesvastuuttoman kuvaajan aikeet ainakin osittain.* □

teksti: Juhani Simola, **kuvat:** Ossi Koivistoinen

Raatiko

- Makeaa mak

Tämänkertaisessa raatikokkisodassa ottavat toisistaan ja toimituksesta mittaa opintovastaava Helena Aro ja fuksikapteeni Mauno Taajamaa. Lastenlehden kunniaksi teema-aineosana olivat karamellit. Ja mielenkiintoistahan siitä tuli.

Toimitus saapuu Helenalle hieman myöhässä vain tullakseen ohjatuksi suoraan keittiöön. Iloiset Non Stop Party -mukit ja illan emännän Nalle Puh -ruokalappu luovat lapsellista tunnelmaa muuten hämmästyttävän aikuismaiseen keittiöön. Illan ruokalistaksi esitellään nauravat nakit, karamelleilla höystetty perunasose sekä jälkiruuaksi www.kotiaidit.net:ista löydetyllä reseptillä tehty Marianne-rahka.

Ruoan valmistumista odotellessaan toimituksen paparazzit löytävät kuvattavaa kaikesta mahdollisesta — mukaan luettuna purkillisen öljyä, jota on käytetty keittiön pöydän pinnan käsittelyyn. Kun käy ilmi, että Helena on lukenut aiemmista raatikokkijutuista haastateltavien sanottavat, toimituksen journalistisempi puoli yrittää saada Helenan kertomaan mitä ikinä tämä onkaan varautunut jutussa sanomaan. Eihän siitäkään mitään tule, mutta käy kuitenkin ilmi, että Helenan paratiisiin ei kuulu harppua soittava Topi.

Nauravat nakit

1 paketti A-luokan nakkeja

Leikkaa nakit nauraviksi kuten pienenä. Paista uunissa n. 150-200 asteessa, kunnes naurattaa tarpeeksi.

Perunamuusi karkeilla

1 pkt Mummon Muusia
maitoa
vettä
valinnaisia makeisia — mitä esanssisempia, sen parempi

Valmista muusi pussin ohjeen mukaan. Koristele karkeilla.

Mariannerahka

1 pkt vispautuvaa vaniljakastiketta
2prk maitorahkaa
1pss Marianne -karkkeja
sokeria

Murskaa Mariannet vapaavalintaisella tyylillä tyylikkäästi. Vispaa vaniljakastike. Sekoita mukaan rahka sekä murskatut Mariannet, ja makeuta sokerilla.

Toimitus ihastuu suuresti huomiota herättävän siistiin ja jokin aika sitten remontoituun keittiöön. Kuulemma keittiö ei ole yleensä yhtä siisti kuin nyt Timon siivousinnostuksen jäljiltä, mutta toimitus voi aina photoshopata kuviin likaa, pikkuautoja ja nurkissa ryömiviä pikku otuksia. Erityisesti toimitus viehättyy infrapunaliedestä sekä Chefette-merkkisestä tehosekoittimesta.

Helena paljastaa, ettei kuitenkaan harrasta ruuanlaittoa kovin usein. Viikonloppuisin tulee kuitenkin kokkailtua — esimerkiksi leivitetty kuhafilee on hyvää. Karkeilla maustettu perunasose sen sijaan oudoksuttaa kokkia itseäänkin.

Jälkiruuan valmistuksessa Chefette pääsee tositoimiin. Marianne-karkit pitäisi ohjeen mukaan murentaa yleiskoneella ilmeisesti papereineen, koska niiden poistamisestakaan ei sanota mitään. Karkit murskataan pussissa nuijimalla ja ilman papereita. Lopputulos näyttää kuitenkin herkulliselta.

Helena ei suostu vieläkään puhumaan pahaa muista raatilaisista, mutta arvostaa Suskin meidän kaikkien eteen tekemää työtä. Opintovastaavan tehtävässä on mielenkiintoista näköala osaston toimintaan ja mahdollisuus päästä tuomaan julki oma mielipiteensä korkeakoulutyöryhmässä. Tällä hetkellä tärkeimmät käsiteltävät asiat ovat tutkintorakenteen yksityiskohdat kuten kanditutkinnon modulien sisältö sekä matematiikan, systeemianalyysin ja operaatiotutkimuksen suunnan nimi.

Arvoisan makuelimen eli Ossin valitsema viini korkataan ja todetaan varsin juotavaksi. Karkit korostavat perunamuusin hyvää makua ja luomuketsuppi maistuu hyvältä nakkien kanssa. Oikeaan lastenruokaan kuuluvaa ketsupin laittamista joka ruualle ei kukaan sentään kokeile.

Helena päätyi raatiin luonnollisena jatkona toimihenkilönä olemiselle. Opintojen etenemisen myötä tämä vuosi oli viimeinen tilaisuus lähteä raatiin, ja oli parempi lähteä, kuin jäädä harmittelemaan menetettyä tilaisuutta. Raatitoiminta ei kuitenkaan haittaa opiskelua: vaikka opiskelulle jäisikin enemmän aikaa ilman raatitoimintaa, sen tehokas käyttäminen ei välttämättä olisi helppoa. Eri raativiroista opintovastaavan rooli tuntui vain luontevimmalta.

Pohdiskeltuaan merimaiseman puutetta ja mahdollisia tapoja korvata se arvoisan makuelimen jäsenet tunnustavat, että karkkeja ei välttämättä tulisi laitettua perunamuusiin toista kertaa. Paitsi ehkä turkinpippureita.

Jälkiruokana oleva Marianne-rahka on oivallista. Jokin, ilmeisesti rahka, saa sen maistumaan hieman kuin pashalta mutta ei sinne päinkään. Makeus ei houkuttele santsaamaan, mutta samaa reseptiä voisi kokeilla jäätelöpohjaisenakin.

Helena epäilee innostustaan lähteä raatiin toiseksi vuodeksi. Varsinkin puheenjohtajan virka vaikuttaa turhan laajalta, mutta rahastonhoitajan tai ulkovastaavan tehtävät voisivat kiinnostaakin. Toisaalta, pitämällä vuoden tauon saisi kerättyä täyden sarjan raadinvaihtoja. Kun toimitus paljastuu suureksi osaksi neitsyiksi raadissa olemisen suhteen, keskustelu siirtyy raatien ja toimihenkilöiden vaihtojen olemukseen.

Ja pikaisen naimisiinmenon problematiikkaan. Ja eri kirkkokuntien suhtautumiseen naimisiinmenoon. Ja Mel Gibsonin edustamaan lahkoon. Ja Charlien Enkelit -poseeraukseen. Ja takaisin sisustukseen ja friikkiyden olemukseen. Helenan kaveri tulee käymään, joten kiitämme ja poistumme.

kkisota

man täydeltä -

Makuelin saapuu Maunon keittiöön jo perinteeksi muodostuneeseen tapaansa hieman myöhässä. Syytämme reittiopasta, joka opasti meidät pysäkille väärälle puolelle laajaa asuntokompleksia. Isäntä on ollut hätäinen ja on jo ehtinyt aloittaa ruuan valmistelun tekosyynään kiire treffeille. Illan pääruuaksi ollaan valmistamassa spagettia suklaakastikkeella.

Pastakastikkeen resepti ilman suklaata löytyi loistavasta opuksesta *Nuoren miehen keittokirja*. Samainen kirja tarjoaa myös elämänfilosofiaa ja Douglas Adams -viittauksia. Nautimme alkusnapsit ja luemme ääneen keittokirjan parhaita viisauksia Maunon viimeistellessä pääruokaa.

Ehdimme vielä parantaa maailmaa kasettimaksun ja keittiön sisustuksen (joka ei ehkä ole yhtä tyylikäs kuin edellinen, mutta erittäin käytännöllinen) verran ennen kuin ruoka ehtii pöytään. Mauno ei tunnusta laittavansa ruokaa kuin aivan erityisten tapausten kunniaksi, eikä syö itse omaa keitostaan vedoten odottavaan ravintolaillalliseen.

Viinipullon korkki ruuvataan auki ja arvoisa makuelin voi aloittaa maistelunsa isännän katsellessa vierestä. Kohotamme maljan hyvälle ruualle varmuuden vuoksi ennen ruuan maistamista. Viini maistuu lähinnä makealle.

Pohdiskelemme fuksiaapisen uudelleensuunnittelua. Radikaali suunnitelma olisi kirjoittaa vanhimmat vitsit kokonaan uusiksi. Muutoin fuksikapteenin virka ei ole vielä ollut kovin kokopäiväistä työtä. Silja huomauttaa, että syksyllä se on, Maunon kehuessa raadin yhteistyötä.

Ruoka on yhdistelmänä varsin omituinen. Sekä spagetti ja jauhelihakastike että suklaakastike ovat yksinään erinomaisia, mutta niiden yhdistelmä kahvaa makuhermoja. Hyvä taktiikka on välttää suklaan ja tomaattikastikkeen sekoittamista viimeiseen asti. Suklaan ja rikki puraistun pippurin yhdistelmä saa aikaan todella omituisen maun.

Isäntämme pohdiskelee ihmisten toimintaan motivointia ja yksilöllisyyden trendiä. Varsinkin yliopistolla näkyy selvästi, että ihmiset ovat entistä vähemmän kiinnostuneita yhteisöllisestä toiminnasta.

Otaniemeen kaikki tuntuu tulevan viiveellä, tai sitten ero on kiltojen ja osakuntien välillä. Kiltoihin kertyy enemmän samasta asiasta kiinnostuneita ihmisiä, ja Mauno epäilee sen olevan vahvempi yhdistävä tekijä kuin yhteisen kotiseudun.

Toimituksen tiukatessa ilkeitä juoruja raadista Mauno suostuu lopulta myöntämään, että kokoukset ovat mahdollisesti hieman turhan perusteellisia ja että Fuusion sponsoritilanne on tiukka. Mauno suunnittelee alumniverkoston kokoamista tulevaisuuden sponsorien varmistamiseksi. Ehdotus rahalla ostettavista fuksipisteistä ei sen sijaan vakuuta oikeastaan ketään.

Jälkiruokana on karamelleilla koristeltuja jäätelökuutioita. Sokerin määrä on tyrmäävä. Pohdiskelemme kierrätystä ja Kopedan innostusta järjestää yhteisiä tapahtumia teekkareiden kanssa. Keskustelu siirtyy sujuvasti Deltafunktiotyttöön, kiltalehtien tasoon ja jääkaapissa olevaan kaljalla täytetyn kaapin kuvaan.

Mauno suhtautuu epäilevästi alkoholin käytön vähentämiseen kiltatapahtumista. Juopottelu ei välttämättä ole tapahtumien vika, vaan tietyt ihmiset tulevat tapahtumiin juopottelemaan. Tapahtuman julistaminen alkoholittomaksi ei siis välttämättä vähennä viinan juontia, vaan voi yhtä hyvin valikoida tulijoita. Uusia kävijöitä pitäisi mieluummin houkutella tapahtumien sisällöllä. Suuri osa fukseista käy parissa syksyn ensimmäisessä kiltatapahtumassa, toteaa ettei täällä voi olla, eikä koskaan tule takaisin.

Fyysikkokillan toiminta on sitä mitä se on, ja tapahtumia järjestävät ne jotka ovat aikaisemmissa tapahtumissa viihtyneet. Mauno ei pidä fuksikasvatusta porttina välttämättä juuri kiltatoimintaan vaan kaikkeen siihen toimintaan mitä ylioppilaskunnassa on tarjolla.

On surullista, että Otaniemessä on mahdollisuudet paljoon toimintaan ja harva käyttää mahdollisuudet hyväkseen. Ikävää on myös opiskelijatoiminnan imago vastakohtana opiskelulle, kun on hyvin mahdollista yhdistää aktiivisuus ja opiskelu.

Pohdiskelu fuksien aktivoimisesta, ensimmäisten opiskelupäivien infoähkystä ja ties mistä jatkuu vielä pitkään. Poseerauskuvien oton jälkeen toimitus tulee kuitenkin taas heitetyksi ulos isännän lähtiessä treffeilleen. □

Spagetti bolognese
(yhdelle)

100 g jauhelihaa
pieni purkillinen herkkusieniä
3 rkl tomaattipyreetä
1 hienonnettu valkosipulinkynsi
1 dl lihalientä
muutama mustapippuri
ripaus suolaa

Ruskista jauheliha öljyssä, hienonna liha haarukalla muruiksi. Lisää pannuun herkkusienet ja sipuli ja paista vielä hetken. Lisää lihaliemi, pyreet ja mausteet. Anna kastikkeen kuplia noin 20 minuuttia.

Suklaakastike
(kuudelle)

200 g Creme Bonjour Maustamaton
1,5 dl maitoa
150 g taloussuklaata
0,5 dl sokeria

Sulata tuorejuusto kattilassa notkeaksi. Lisää maito ja kiehauta koko ajan sekoittaen. Ota kattila pois liedeltä ja lisää paloiteltu suklaa ja sokeri. Sekoita tasaiseksi kastikkeeksi. Tarjoa kastiketta pastan kanssa

KVANTIN SUURI SOSERUOKATESTI

teksti: Pekka Urhonen
kuvat: Ossi Koivistoinen, Jukka Laurila

Mikä on mielestäsi eniten muuttunut ajasta, jolloin olit todella pieni? Päästelet edelleen täysin järjettömiä ääniä, uhmaikä vain pahenee TKK:lla, eikä nykyistä käytöstäsikään pidetä kovin sivistyneenä ja aikuismaisena. Sen sijaan ruoka on yleensä muuttunut. Vaikka välillä tulee syötyä sosekeittoa, niin pääasiassa ruoka näyttää ruoalta eikä täysin epäilyttävältä biomassalta (spydärit ehkä huomioimatta).

Jotta ruoan hälyttävän muttumisen kiinteään muotoon voisi korjata, Kvantti päätti testata, miten nykyiset ruoat kääntyisivät soseiksi. Jotta ateriakokonaisuus olisi täydellinen, kahvaavuus tapissaan ja soseen koostumus parhaimmillaan, päätimme soseuttaa sekaan myös hieman ruokajuomaa. Kahvaavuudesta ja juomien sopimisesta enemmän itse testissä.

Kun testiryhmä kokoontui, kaikki tiesivät jo valmiiksi, mistä hyvät testit, raatikokit, excut ja mitkä tahansa alkavat — Alkosta. Jo testiä suunniteltaessa oli päätetty soseiden edustavan eri maiden ruokia. Eihän yksikään isä voisi vastustaa Piltti-purkkia, jonka kyljessä söpö nalle juo nahkahousuissa ja -hatussa olutta litran tuopista ja jonka kyljessä lukee: “saksalaista ruokaa tenavallesi”.

Alko menee kiinni kahdeksalta, joten kymmentä vaille sieltä vielä sai tarvikkeet. Hyvistä spämmi-iteroiduista vaihtoehdoista päädyimme lopulta Italiaan, Saksaan, Venäjään sekä johonkin geneeriseen maahan. Kisan ulkopuolelle jäi myös USA, sillä vain eräät eurooppalaiset maat ovat keksineet mitä hampurilaisen kanssa oikeasti juodaan.

Koska testiryhmällä oli jo nälkä, testin aluksi paistettiin pihvit. Voimme olla suosittelematta Järvi-Suomen Portin pihvilihaa. Harvoin saa sellaista tavaraa ulkofileenä. Suhteellisen ruhtinaallisten pihvien kanssa nautittiin valmiita juustoisia kermaperunoita, keitettyä parsakaalia ja päätoimittajan generoimaa herkullista kermakastiketta. Pieni määrä punaviiniä sopi hyvin ruokajuomaksi.

Soseutettaessa ruoan ulkonäkö heikkeni dramaattisesti. Sose oli harmaata tahnaa, joka maistui lähinnä juustolle. Onneksi juuston maku heikkeni, kun punkkua kaadettiin sekaan. Tuoreeltaan viini teki soseesta todella kahvaisevan, mutta ajan kuluessa maku pehmeni ja toi esille hienoisia makueroja. Ei paskempaa, mutta kyllä se oli parempaa alkuperäisessä muodossa.

Ottaen huomioon hampurilaisen metsästyksen vaatiman ajan ja ruoan, sitä ei juuri voinut pitää pikaruokana. Kaikki tiesivät jo valmiiksi McDonald’s-ruoan laadun ja maun, joten itse hampurilaista ei edes tarvinnut maistaa. Kun aikaa oli kulunut riittävästi siihen, että hampurilainen ja ranskalaiset olivat jäähtyneet ja kola lämmennyt, päästiin asiaan.

Todellisuudessa soseutettu hampurilaisateria maistui aivan samalta kuin ennen soseutusta... säilöntäaineet ja McDonald’sin ruoalle ominainen maku erottuivat selvästi. Kolan makeuskin tuli esiin. Ulkonäkö näytti aivan hirveältä, mutta ei se mitään. Eiköhän tätäkin voisi soseena syödä.

Tätä soseutetiin:

Normaalia ruokaa
Naudan ulkofilepihvi sherry-kerma-timjamikastikkeella
juustokermaperunat
keitetty parsakaali
Terre Del Sole Pasqua Selection

Tätäkö Robocop syö?
BigMac-hampurilainen
ranskalaiset perunat
Coca Cola

Saksalaista kuttuurivaihtoa
Paistettu Bratwurst
Hapankaali
Paulaner Premium Pils

Italian lahja maailmalle
Salamipizza à la Saarioinen
Pasqua Selection

Kompakti venäläinen aamupala
Suolakurkku
Koskenkorva

Suklainen jälkiruoka
Kahvi
After Eight -suklaa
kuohukerma
Martell V.S.O.P

Heti alusta alkaen testiin oli haluttu jotakin kunnollista saksalaista ruokaa. Hapankaalin ja hyvän oluen seuraksi sopisi joko bratwurst tai sianpotka. Ajanpuutteen vuoksi jouduimme tyytymään bratwurstiin, jonka laatu ei S-kaupan valikoimien vuoksi juuri vakuuttanut. Paistettu hapankaali ja bratwurst maistuivat silti Paulanerin pils-tyyppisen oluen kanssa loistavasti.

Soseuttaminen ei yllättäen juuri muuttanut mitään, syödäänhän tällaista lähes samalla tavalla muutenkin. Ulkonäkö oli jälleen tyypillinen, mutta maku — ah niin herkullinen. Ei muuta kuin suunnittelemaan Piltti Bayeria.

Toinen välttämätön paha oli tietenkin Venäjä. Suolakurkkua, hunajaa, smetanaa ja vodkaa. Valitettavasti testiryhmä unohti niin hunajan kuin smetanankin ja koska Ossi kuitenkaan ei ole niin homo lonkero kuin viime vuonna väitettiin, ei näitä aineita löytynyt testikeittiöstäkään.

Suolakurkun ja Kossun lumoava symbioosi siirsi testin suoraan kahvaisevien drinkkien kisaan. Valitettavasti uutta kahvaisevan pahaa drinkkiä ei syntynyt. Suolakurkku ja vodka samassa soseessa olivat suorastaan herkullisia. Tässä on loistava yhdistelmä alkuruoalle ja alkusnapsille. Jos poikkipuolista sanaa välttämättä etsii, niin hienoinen terävyys haittasi muuten pehmeää makua. Hieman hunajaa pehmentämään, ja voidaan pistää Kitunen photoshoppaamaan karvalakkia Pilttinallelle.

Kaikkihan meistä tietävät kahvaisevimman drinkin: kumipitsa-akvaviitin, joten päätimme ottaa myös Italian mukaan. Paska Selection ja kumipitsa eivät sovi yhteen. Soseesta tuli täysin hirveää — emme suosittele. Vaan eivät hän italialaiset muutenkaan osaa mitään.

Kaiken tämän jälkeen oli pakko maistaa verrokkituotetta: Piltin *Spagettia ja jauhelihakastikketta*, joka oli tarkoitettu yli 8 kuukautisille. Kuten arvata saattaa, ei makua ollut lainkaan, paitsi erään testaajan mainitsema vauvanruoan maku. Emme voi kiistää, sillä nuoremman siskonsa takia OJ on kuulemma syönyt vauvaruokaa vielä 7-vuotiaana.

Kun testit oli tehty, päästiinkin hieman kohentamaan tölkkiruokaa. Tabasco, suola ja pippuri tekivät ihmeitä varsinkin, kun niitä oli liikaa. Maku oli loistava. Suosittelemme vahvasti, jos on pakko syödä pelkkää vauvanruokaa purkista.

Jälkiruokakin jätettiin testin ulkopuolelle, sillä nestettä oli aivan liikaa. Sen sijaan juomana kahvi-kerma-konjakki-After Eight oli loistava. Ryhmä ei myöskään jäänyt kaipaamaan silvottua sikaria juoman seassa. Kaikkia aikuisten herkkuja ei ole pakko kokeilla yhdellä kertaa.

Yleisesti voidaan todeta soseruokien olevan aivan samanlaisiakin kuin muutkin ruoat. Kunhan kulttuurishokista toipuu, voi aivan helposti pukeutua potkupukuun ja syödä kaikki ruoat soseina, joissa on kalja valmiina. Ei muuta kuin soseeseen. □

Suomen maatalouden tulevaisuus

– näkökulmia karjankasvatukseen ideaalilehmäapproksimaation kautta

Johdanto

Nykyaikainen maatalous tarvitsee tiukkenevassa kilpailutilanteessa modernin tieteen apua. Keskisessä Euroopassa on ympäristö huomattavasti suotuisampi ja tuotantokustannukset alhaisemmat. Kysymykseksi jääkin, mitä fyysikko tai matemaatikko voi tehdä tilanteet parantamiseksi.

Suomessa on aina saatu nauttia ensiluokkaisesta lihasta, eritoten märehtijöiden lihasta. Näin ollen työ on parasta aloittaa nautaeläimen idealisoinnista. Ideaalilehmää voidaan käyttää maatalouden tuotannon tehostamisessa ja muiden pitemmälle menevien teorioiden kehittämisessä.

Ideaalilehmän teoria

Aloitetaan olettamalla lehmä pallonmuotoiseksi jäykäksi kappaleeksi, jota voidaan käsitellä tilakoneena. Ideaalilehmälle määritellään seuraavat diskreetit tilat: liikkuminen vakionopeudella v_0 ja ammuminen vakiotaajuudella f_0. Lehmä syö neliönmuotoista ruohoa sekä tuottaa maitoa. Lehmä tuottaa maitoa lineaarisessa suhteessa sen syömään ruohoon nähden. Suhde on lehmäkohtainen ja on määritettävä kokeellisesti.

Lehmän kimmokertoimen määrittely todellisuutta vastaavaksi on hankalampaa. Kokeillaan kimmokerrointa q=1. Yksi on kiva luku laskutoimituksissa ja siksi varsin mielekäs. Laiduntaessaan kuitenkin tällaiset pyöreät lehmät saattaisivat olla kohtuullisen koominen näky ammuessaan vakiotaajuudella ja pomppiessaan laitumella palaten aina pudotuskorkeuteensa h_0. Vielä suurempi ongelma kuitenkin olisivat lehmälaumat. Kun reaalidimensioisia lehmiä on n kappaletta, joiden kaikkien liike-energia voi kumuloitua pahimmillaan yhteen lehmään, tarvittaisiin aitaus jonka korkeus olisi $h = n \cdot h_0$.

Tällaiset pikku ongelmat voidaan kuitenkin lakaista maton alle laskennallisen mukavuuden takia. Voidaanhan aina olettaa etteivät lehmät törmäile toisiinsa, jolloin aidan korkeudeksi riittää h_0 — ja kohtuullisen pienillä h_0 ideaalilehmien liikehdintä vastaa todellisuutta riittävällä tarkkuudella.

Ideaalilehmän väri on toinen kysymys, joka on pohdittava tarkkaan läpi, jotta myös säteilyabsorptio ja -emissio saadaan huomioiduksi. Valkoinen todettiin osin ongelmalliseksi, mutta todenmukaiseksi. Jokainen on varmasti nähnyt kesäisin maalla liikkuessaan pellon laidoilla köllöttäviä ideaalilehmiä. Valkoisen lehmän säteilyintensiteetti noudattaa likimain Lambertin lakia $I = I_0 \cdot \cos(\alpha)$, kun α on lehmän pinnan normaalin ja valonsäteen välinen kulma. Toinen värivaihtoehto lehmälle olisi tietenkin musta — täydellinen musta. Tämä helpottaisi esim. lehmän lämpötasapainon laskemista lähellä juhannuskokkoja. Mustaa ideaalilehmää voidaan soveltaa joissain erikoistapauksissa, mutta valkoinen on lähempänä havaittua todellisuutta.

Myös sähkönjohtavuus on ideaalilehmän mallinnettavista ominaisuuksista keskeinen, onhan lehmistä koottua joukkoa A (card A < $\aleph_0$) voitava kontrolloida sähköpaimenella. Ongelma redusoituu ideaalilehmän resistanssin määrittämiseen. Sovelluksissa voidaan lähteä noin 1 megaohmista. Lehmän permeabiliteettiin ja käyttäytymiseen magneettikentässä ei takerruta tässä pohdinnassa, vaikka ne sinänsä olisivat tarpeellisia ja mielenkiintoisia kysymyksiä. Voidaan kuitenkin todeta ettei lehmällä ole (pysyvää) dipolimomenttia.

Soveltaminen ja pohdinta

Tähän mennessä saavutettu malli on kohtuullisen tarkka, ja sitä voidaan soveltaa maatalouden kehittämisessä. Malli on kuitenkin edelleen keskeneräinen ja vaatii kehittämistä. Hyvin yksinkertaiseen kysymykseen lehmien sijoittelusta laitumelle voidaan vastata mallin puitteissa. Ratkaisu on häkellyttävän yksinkertainen. Pallonmuotoiset lehmät saadaan optimaalisesti sijoitettua aitaukseen käyttämällä kaoottista allokaatioproseduuria. Mitään merkittävämpiä symmetrioita on siis turha hakea.

Jatkossa sovelluksia suunnitellessa ja tulevaisuuteen tähdättäessä on edelleen ratkaistava paineen vaikutus ideaalilehmään. Pystyykö ideaalinen lehmä esimerkiksi tuottamaan maitoa kaasukammiossa tai tyhjiössä — esimerkiksi avaruudessa.

On toivottava tämän ja muiden maatalouteen liittyvien sovellusten pikaista kehittämistä. Lisäksi maatalouteen liittyvää tutkimusta on syytä lisätä laajemminkin TKK:lla ja muilla yliopistoilla, jotta Keskustapuolueen vetämä hallitus näkisi miten tieteestä voi olla hyötyä yhteiskunnalle. Tämä on yhteinen ja tärkeä asia, sillä se pelastaa Suomen korkeakouluopetuksen, estää tukintoaikojen rajoitukset ja saattaa opintososiaaliset edut järkevälle tasolle, jolloin tällainenkin turhanpäiväinen tutkimus on mahdollista.

Koonnut Mauri Naakka seuraavien henkilöiden tutkimusmateriaalin pohjalta:

Mauri Naakka
Jorma Majuri
Matematiikan profeetta O.P.

Onnistumisia oikeilla välineillä

Printel Kouluryhmä
tarjoaa maan laajimman valikoiman luotettavia, turvallisia ja tarkoituksenmukaisia koulutarvikkeita, opetusvälineitä ja kalusteita innostavaan opetukseen ja oppimiseen.

Printel Kustannustoiminnan
tehtävä on helpottaa kunnallisessa palvelussa tarvittavan tiedon jäsentämistä, käsittelyä, siirtämistä ja säilyttämistä toimittamalla monipuolisia ja helppokäyttöisiä lomake-järjestelmiä kunnallishallinnolle.

Printel Painopalvelut
tarjoaa erikoistunutta kokonaispalvelua painamisen lisäksi materiaalivirtojen hallintaan, seurantaan sekä tuotteiden varastointiin ja jakeluun eri puolille maatamme.

Helppokäyttöinen tilausjärjestelmämme internetissä: **sahkotie.printel.fi**
ja sähköisten lomakkeitten palvelukanava: **kuntalomake.printel.**

Kouluryhmä
Väinö Tannerin tie 3, PL 29, 01511 Vantaa
puh. (09) 82 941 • faksi (09) 821 820

Kustannustoiminta
Pakkalantie 26, PL 29, 01511 Vantaa
puh. (09) 82 941 • faksi (09) 7746 6550

Painopalvelut
Pakkalantie 26, PL 29, 01511 Vantaa
puh. (09) 82 941 • faksi (09) 7746 6550

Printel

www.printel.fi

Nähdä CERN ja kuolla

eli fyysikoiden pyhiinvaellus

teksti: Timo Kalinainen

Kymmenen pientä fyysikonalkua lähti kotoisesta rännän ja loskan sokeroimasta Suomesta suureen maailmaan, valon ja rakkauden alttareille. Unkarilaiset aateveljemme olivat päättäneet tehdä ekskursion Geneveen luonnonkauniin CERNin takia.

Alati valppaan IAPS:n kautta tieto oli saavuttanut myös kymmenen suomalaista ja kolmisenkymmentä itävaltalaista fysistiä. Niinpä hyppäsimme torstai-iltana SAS:n sinipunavalkokeltaisille siiville ja pääsimme ihme kyllä illansuussa perille Geneveen. Säädettyämme aikamme pääsimme kunnialla hostellille, mistä pikaisten yöunien jälkeen lähdimme itävaltalaisosaston kanssa tilausbussilla Grenobleen katsomaan Eurooppalaista synkrotronisäteilylaitosta ESRF:ää. Matka sumuisten vuorten läpi sujui kommelluksitta ja unkarilaistenkin päästyä perille vain puolisen tuntia myöhässä saattoi kierros alkaa.

ESRF on noin kuusisataa henkeä työllistävä laitos, joka tarjoaa yrityksille, yliopistoille ja tutkimusinstituuteille palvelujaan, nimenomaisesti röntgensäteitä

Taisteludonitsi

ESRF on noin kuusisataa henkeä työllistävä laitos, joka tarjoaa yrityksille, yliopistoille ja tutkimusinstituuteille palvelujaan, nimenomaisesti röntgensäteitä. Laitoksen suurin komponentti, varastointirengas, on 844.4 metrinen donitsi, jossa säilytetään lineaari- ja toroidikiihdyttimistä tulevat 6 GeV:n elektronit. Varattuja kun ovat, raukat, lähettävät kulmissa röntgensäteilyä jatkuvalla spektrillä noin 11 kertaluokkaa kirkkaammin kuin tehokkaimmat sairaalaröntgenit. Suorille pätkille on asennettu undulaattorit, joiden ylös-alas-ylös-vaihtuva magneettikenttä saa elektronit värähtelemään siten, että niiden lähettämät fotonit interferoivat vahvistavasti. Tuloksena on taajuudeltaan säädettävä piikikäs spektri, jonka huippuintensiteetti on noin tuhatkertainen taivutusmagneeteis-

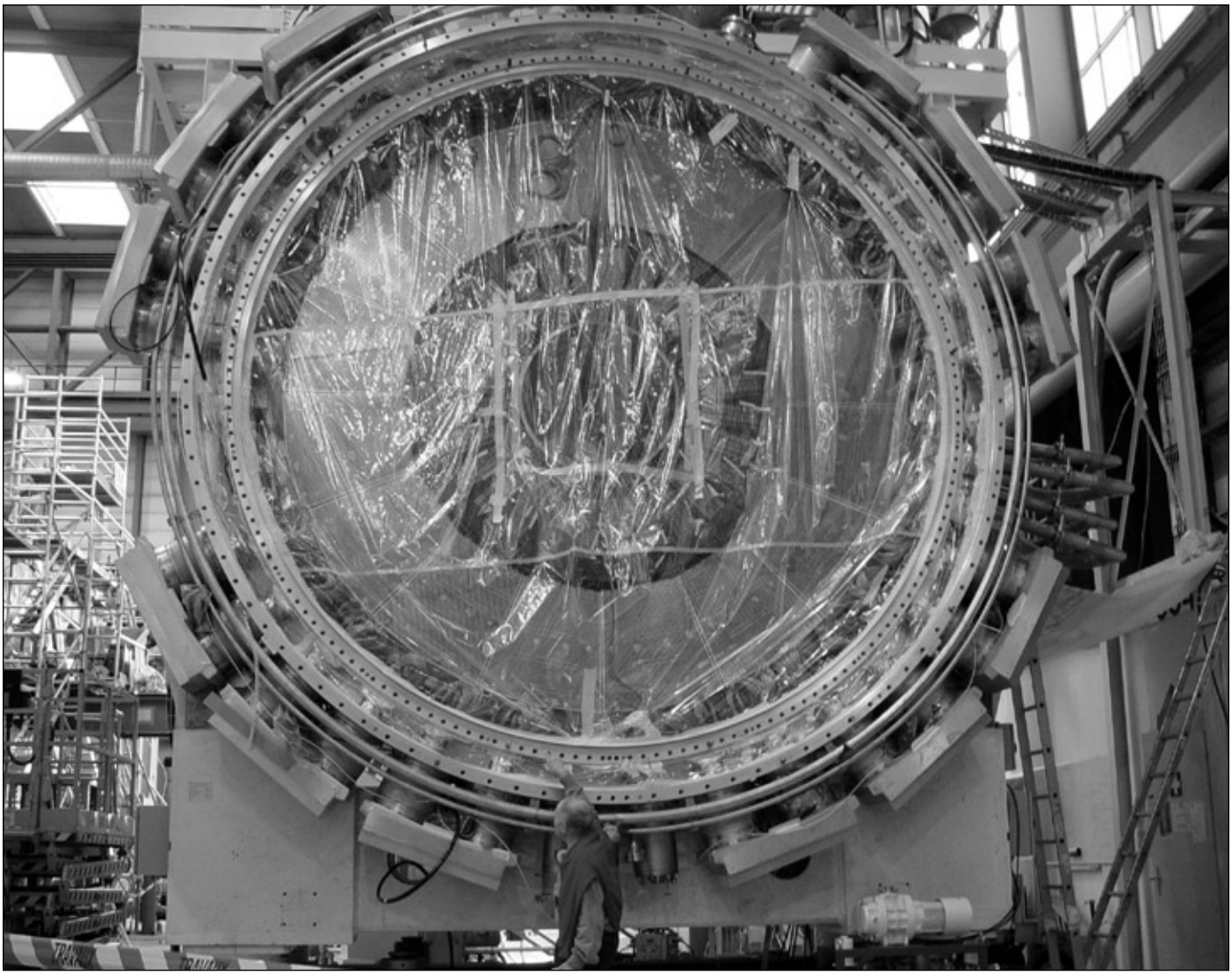

ATLAS-detektorin nestemäisellä argonilla jäähdytettävän kalorimetrin päätyosa asentamista odottamassa

ta saatavaan verrattuna.

Kokonaisuutena kierros oli päheähkö, mutta täällä pääsimme sentään lähelle laitteita ja häiritsemään tutkijoita. Eniten ihmetytti laitoksen monipuolisuus: Täällä tutkitaan lähes kaikkea pintarakenteista hiilidioksidin imeytymiseen punasoluissa sekä esimerkiksi seuraavaa seuraavan sukupolven eristemateriaalia mikroprosessoreihin. Kolmen tunnin bussimatkan jälkeen saavuimme takaisin Geneveen ja illalla kaupunki näki miten härmäläiset laittavat elämän risaiseksi — pelasimme huoneessa korttia ja kävimme lopulta kaljalla baarissa.

Kuumemmat mitat kuin Jessica Rabbitillä

Lauantaiaamu valkeni harmaana kuin Itä-Saksa, mutta onneksi kuljetus CERN:iin varttitunnin ajomatkan päähän sujui hyvin, emmekä joutuneet odottamaan tihkusateessa kuin puolisentoista tuntia (onneksi Esso oli auki). Tutustuminen alkoi luentosalista, minne oli asennettu tulkkauslaitteiden lisäksi tuhkakupit jokaisen penkin kohdalle. Kalvosulkeisten aiheena oli LHC eli Large Hadron Collider, maailman suurin ja kaunein kiihdytin. Se rakennetaan samaan 27 km pitkään tunneliin sata metriä maan alle, missä aikaisemmi sijaitsi edellinen kiihdytin, Large Electron-Positron collider. "Koska LHC on niin suuri, on mittalaitteet jouduttu hajauttamaan neljään eri luolaan Ranskan puolelle, kun laitoksen muut kiihdyttimet ovat pääosin Sveitsin puoleisessa osassa.

Tutustuminen alkoi luentosalista, minne oli asennettu tulkkauslaitteiden lisäksi tuhkakupit jokaisen penkin kohdalle.

LHC saa kiihdytettyä protonit noin 7 TeV:n energiaan ja lyijy-ytimet 1148 TeV:iin. Lineaarisena yhtä tehokkaan kiihdyttimen pitäisi ulottua maasta kuuhun asti. Muutenkin mittalaitteiden numerotiedot olivat varsin kutkuttavia: kompakti myonisolenoidi CMS painaa noin kaksi kertaa Eiffelin tornin verran eli 12 000 tonnia ja sijaitseen luolassa, jonne mahtuisi lähes kymmenkerroksinen kivitalo. A Toroidial Lhc ApparatuS eli ATLAS, jossa on mm. kahdeksan 65-tonnista suprajohdekelaa, pystyy tuottamaan jokaisesta törmäyksestä noin 10 megatavua raakadataa. Vaikka protonikimpussa on 1011 hiukkasta, yhdessä törmäytyksessä saadaan keskimäärin 25 osumaa. Tämä on kompensoitu paitsi halvalla vuokralla, myös sillä, että neljäsenttisiä kimppuja kiertää renkaassa seitsemän metrin välein ja sekunnissa saadaan 40 miljoonaa kolaria, siis noin miljardi törmäystä ja kymmenisen tuhatta teratavua dataa. Sattuneesta syystä kaikkea dataa ei huomioida, vaan järjestelmässä on triggerisysteemi, joka poimii tallennettavaksi vain sata kiinnostavaa tapahtumaa sekunnissa; aikaisemmat laitteet mittasivat vain yhden törmäyksen sekunnissa.

Valtavaa tietomäärää ei edes yritetä analysoida paikan päällä, vaan työmäärä hajautetaan maailmalle hiukan Seti@Home -tyylillä. Koko laitteisto tarvitsee valmistuessaan 2007 n. 10 000 m^3 nestemäistä heliumia, minkä tuottaminen nykytahdilla vaatisi yli 20 vuotta, eli kiirettä pukkaa. Suprajohtavaa kaapelia laitoksessa on noin puolitoista kertaa maan kiertoradan verran: 1,6 miljardia kilometriä. Erityissopimuksen ansiosta sähkölasku on vain n. 30 000 € päivässä. Laitoksen museossa oli esillä mm. maailman ensimmäinen webbiserveri.

Illalla paikalliset alkuasukasopiskelijat järjestivät Geneven yliopiston fysiikanlaitoksella pileet, jonne pääsimme organisoinnista huolimatta. Sunnuntaina oli ohjelmassa vapaata hengausta. Itävaltalaiset ja unkarilaiset poistuivat jo takavasemmalle, mutta me jäimme halvempien lentolippujen houkuttelemana nauttimaan suurkaupungin vilinästä maanantaihin asti. Velvollisuutemme jumalille on nyt täytetty. □

Jos vanhemmat nalkuttavat matikan arvosanasta, imuroi netistä muutama L4:sen tentti, kirjoita kysymykset vihkoosi ja pyydä isiltä apua "läksyjen" tekemisessä. Isin kiroittua pari tuntia sinulta ei enää vaaditatäydellisyyttä, vaan voit mennä ulos kiusaamaan pikkuveljeäsi.

Veijo W:n kuulumisia

teksti: Silja Holopainen

Edarin kokouksessa 2/04 12.2. tapahtunutta

– TKY:n sivujen englannin- ja ruotsinkielisiä käännöksiä suunnitellaan.
– TKY:n merkki- ja lippuohjesääntöä muutettiin. Edari velvoitti hallituksen hiomaan ohjesääntö parempaan muotoon lokakuun kokoukseen mennessä.
– Polyteekkarin päätoimittajan valintaa varten nimettiin toimikunta, joka ehdottaa edarille henkilöitä, joista edari valitsee päätoimittajan. Toimikuntaan valittiin neljä henkilöä edustajistosta, joista yhtenä Susanna Junnila (Tfy III, Veijo W:n kolmas varaedaattori).
– Neliveto esitti ponnen, joka velvoittaa hallituksen järjestämään kisakyläprojektia koskevan keskustelutilaisuuden. Ponsi hyväksyttiin yksimielisesti.
– Edarin kokous 3/04 on 25.3. klo 17.00. Edarin kokoukset ovat kaikille TKY:n jäsenille avoimia.

Neliveto-yhteistyö

– Neliveto kokoontuu ennen jokaista edarin kokousta keskustelemaan edarissa käsiteltävistä asioista.
– Viimeksi keskusteltiin, pitäisikö TKY:n lakata maksamasta T-lehden postimaksuja jäsenistölleen, sillä jotkut edaattorit pitivät T-lehden linjaa huonona. Keskustelun perusteella päätettiin ainoastaan yrittää vaikuttaa lehden linjaan TKY:n hallituksen kautta.

Veijo W:n kuulumisia

– Veijo W tapasi edarin puheenjohtajan Marcus Nyberghin ja ensimmäisen varapuheenjohtajan Ilkka Harrin 20.2. Keskusteltiin edarin toimintatavoista. Esitimme toivomuksen, että kokouksiin tulevista asioista tiedotettaisiin riittävästi ja ajoissa edarin sisällä. Toistaiseksi tieto on kulkenut oikein hyvin.
– Veijo W kokoontuu ennen Nelivedon tapaamisia ja seuraava kokoontuminen on todennäköisesti ti 23.3.
– Kaikki kiinnostuneet ovat tervetulleita kokoukseen. Kokouksesta ilmoitetaan nyyssiryhmässä tky.alayhd.fk.

Veijo W:n edaattorit,

Silja Holopainen <skholopa@cc.hut.fi>
Kaisa Hytönen <khytonen@cc.hut.fi>
Jaakko Virtanen <jamvirta@cc.hut.fi>

Termien selitykset
Edari: TKY:n edustajisto = TKY:n korkeinta päätösvaltaa käyttävä 45-henkinen elin (vertaa Suomen eduskunta).
Veijo W: fyysikoita lähellä oleva edustajistoryhmä.
Neliveto: vaaliliitto, johon kuuluvat Veijo W, Nabla, Kone ja Polytekarna.
Kisakyläprojekti: Teekkarikylän laajennusprojekti vuoden 2005 MM-kisojen vuoksi (Teekkarikylä toimii tuolloin kisakylänä).

TESTAA LAPSELLISUUTESI

teksti: Sllja Holopainen

"Onpa täällä taas aikuisia ihmisiä" — kuulostaako tutulta? Pienistä fyysikoista yllättävän moni onnistuu vetoamaan tahtomattaan tai aivan tahallaan tavallisten ihmisten tosikkoaistiin. Nyt voit testata itse onko tämä sattumaa, vai kohtalon ivaa. Kvantin absoluuttisen luotettava lapsellisuustesti kertoo kasvuvarasi.

1. Aku Ankka on juuri saapunut kiltikselle, mutta aikoessasi lukea sitä, huomaat harmiksesi, että joku toinen on juuri aloittanut lehden selailun. Mitä teet?
a) Pyydät lukijaa antamaan lehden sinulle, ja kun hän ei suostu, heittäydyt vatsallesi maahan itkien ja takoen nyrkeillä lattiaa, kunnes hän kyllästyy ja luopuu lehdestä.
b) Istut kärsivällisesti odottamaan ja kopiot odotellessasi luentomuistiinpanosi eri värisiä tusseja käyttäen.
c) Soitat kiltiksen puhelimeen ja pyydät lukijaa luurin ääreen. Kun hän menee vastaamaan, viet lehden.
d) Poistut paikalta ja unohdat asian. Eihän yhdellä lehdellä ole niin väliä.

2. Luennolla kulutat aikasi
a) vihkoon kivoja kuvia piirrellen
b) kysymällä kiperiä kysymyksiä luennoitsijalta
c) muistiinpanoja ahkerasti rustaten
d) heitellen liiduilla luennoitsijaa

3. Kaupassa käytät ostosten keruuseen
a) ostoskärryjä ja isoa melaa, jonka avulla käytävien välissä navigointi käy kätevästi. Jalkaisinhan kaupassa ei kuljeta.
b) ostoskoria, sillä se ei vie paljon tilaa eikä häiritse kanssashoppailijoita.
c) käsiäsi, sillä ostokset kulkevat ihan hyvin vaikka hupparin hupussa.
d) Äiti hoitaa ostokset sinunkin puolestasi.

4. Televisiossa suosikkiohjelmasi on
a) Buffy
b) Pikkukakkonen
c) Uutisvuoto
d) Sextaasi

5. Fuusiossa kahvitarjoilun alkaessa havaitset, että pöytiin ollaan kantamassa palasokeria. Kuinka toimit katastrofin edessä?
a) Kahmaiset kourallisen sokeripaloja ja alat välittömästi pommittaa juhlapuhujaa.
b) Kilistät lasia ja pidät kahden tunnin puheen sivistyneestä käytöksestä akateemisissa juhlissa.
c) Poistut nopeasti paikalta ja päätät nauttia kahvisi konferenssitiloissa, jossa on turvallisempaa.
d) Varoitat tarjoilijoita vaarasta, pyydät tuomaan hienoa sokeria ja lupaat itse hankkiutua eroon palasokerista. Tämän jälkeen viet kaikki palasokerit omalle paikallesi ja myhäilet itseksesi saavuttamaasi asemonopolia.

6. Kiltahuoneella lempilehtesi on
a) Scientific American
b) Aku Ankka
c) Tisle
d) Sana

Nyt voit laskea pisteesi palstan alareunaan piilotetusta taulukosta.

1-12 PISTETTÄ

Voi peljästys! Et ole ainoastaan kadottanut lapsekkuuttasi vaan olet täydellinen tosikko! Ongelmasi juontavat juurensa pitkälle varhaislapsuuteen. Sinun on täytynyt kypsyä jo nuorena ja olet joutunut aikuistumaan liian varhain. Ota rennompi asenne elämään ja mene vaikka leikkikentälle tekemään hiekkakakkuja lapsosten kanssa.

13-24 PISTETTÄ

Olet löytänyt tasapainon lapsekkuuden ja aikuistumisen välillä. Lapsuutesi on todennäköisesti ollut tasapainoinen ja olet aikuistunut pikkuhiljaa omaan tahtiisi. Älä kuitenkaan anna tasapainoisen luonteesi estää itseäsi! Päästä piileväkin lapsellisuutesi irti ja ota kaikki ilo lapsekkuuden riemuista. Sinulla on vielä kosolti toivoa.

25-36 PISTETTÄ

Sisäinen lapsesi on ulkoutunut lähes täydellisesti. Lapsuutesi on varmasti ollut onnellinen etkä ole vieläkään saanut siitä tarpeeksesi. Sinun ei ole juurikaan tarvinnut ottaa mistään vastuuta etkä sitä siis edelleenkään tee. Mikäs siinä jos muut huolehtivat puolestasi. Jatka ihmeessä samaan tyyliin!

Pisterivi

Tarkista tuloksesi allaolevasta taulukosta ja vertaa sitä oheisiin kategorioihin. Nyt tiedät lapsellisuusasteesi!

	a)	b)	c)	d)
1.	3	1	2	0
2.	2	1	0	3
3.	2	0	1	3
4.	2	3	0	1
5.	2	0	1	3
6.	1	3	2	0

Satunurkka

Kvantin toimittaja Esa Ritvanen raotti kouluainearkistojaan, ja muu toimitus ei ole uskoa silmiään. Jos olisit kukkahattutäti, tahtoisitko lastesi kirjoittavan tällaisia aineita?

Aikamatka

Lähdin aikakoneella antiikin Kreikkaan. Siellä oli hauskaa. Kävin teatterissa, olympiakisoissa, ennustajan luona ja Olympos-vuorella. Siellä istui Zeus viinipullo kädessä ja hoilasi jotakin epämääräistä. Vieressä potki Hera miestään. Yhtä miestä minä en siellä tuntenut. Hän oli kierosilmäinen ja takkutukkainen. Sitten lähdin pois ja menin aikakoneeseen, panin sen käyntiin ja matkasin pois.

Simbadin matkoja

Simbad lähti laivalla kohti länttä, jossa oli mukamas uusi manner. Hän matkasi kaksi kuukautta kunnes hän huomasi että kaikki muut olivat kuolleet. Hän huomasi myös että laiva oli ajautunut rantaan ja pusikosta tuli viisikymmentä inkkaria, jotka vangitsivat Simbadin ja sitten veivät hänet telttakaupunkiin ja kiinnittivät paaluun. Olot alkoivat olemaan tukalat, koska he sytyttivät Simbadin tuleen. Simbadin elämä haihtui kuin tuhka tuuleen, kun hän paloi. Siihen loppui Simbadin tarina.

Päivä kenguruna

Olipa kerran suuri ja vahva koulukiusaaja nimeltä Juska. Juska kiusasi joka päivä pienempiään koulussa ja uhkaili näitä. Eräänä päivänä, kun Juska oli menossa tavanomaiselle kiusaamisretkelleen, hänet kolkattiin. Juskalla pimeni hetkessä vintti. Kun hän seuraavan kerran heräsi, hän huomasi että hänet oli muutettu kenguruksi! Juskan ympärillä seisoivat hänen kiusaamansa henkilöt. Yksi heistä sanoi: -Sinulla on tasan viisi sekunttia aikaa lähteä karkuun, sitten me metsästämme Juska-pojat sukupuuttoon! HAH HAH HAA! Tasan päivän verran pojat ajoivat Juskaa takaa, kun hän kaatui ja taittoi jalkansa. Hetkessä olivat takaa-ajajat Juskan kimpussa ja eräs heistä ampui hirvikiväärillä hänen päänsä tuusannuuskaksi. Siihen loppui Juskan kiusaajan ura. □

Kvantin lukijamatka historialliseen Turkuun

Toimitus matkaa Historia-Kvanttia varten
Suomen vanhimpaan kaupunkiin.
Sinullakin on mahdollisuus osallistua!

Lähtö perjantaina 2.4.
klo 9.03 -junalla

Ei järjestettyä ohjelmaa,
ruokailua, majoitusta eikä
mitään muutakaan.
Paluu iltajunalla.

Ilmoittautumiset sähköpostilla:
kvantti@otax.tky.hut.fi
tai osta lippu samaan junaan.

Terra Cognita

Parasta suomalaista tietokirjallisuutta

http://www.terracognita.fi

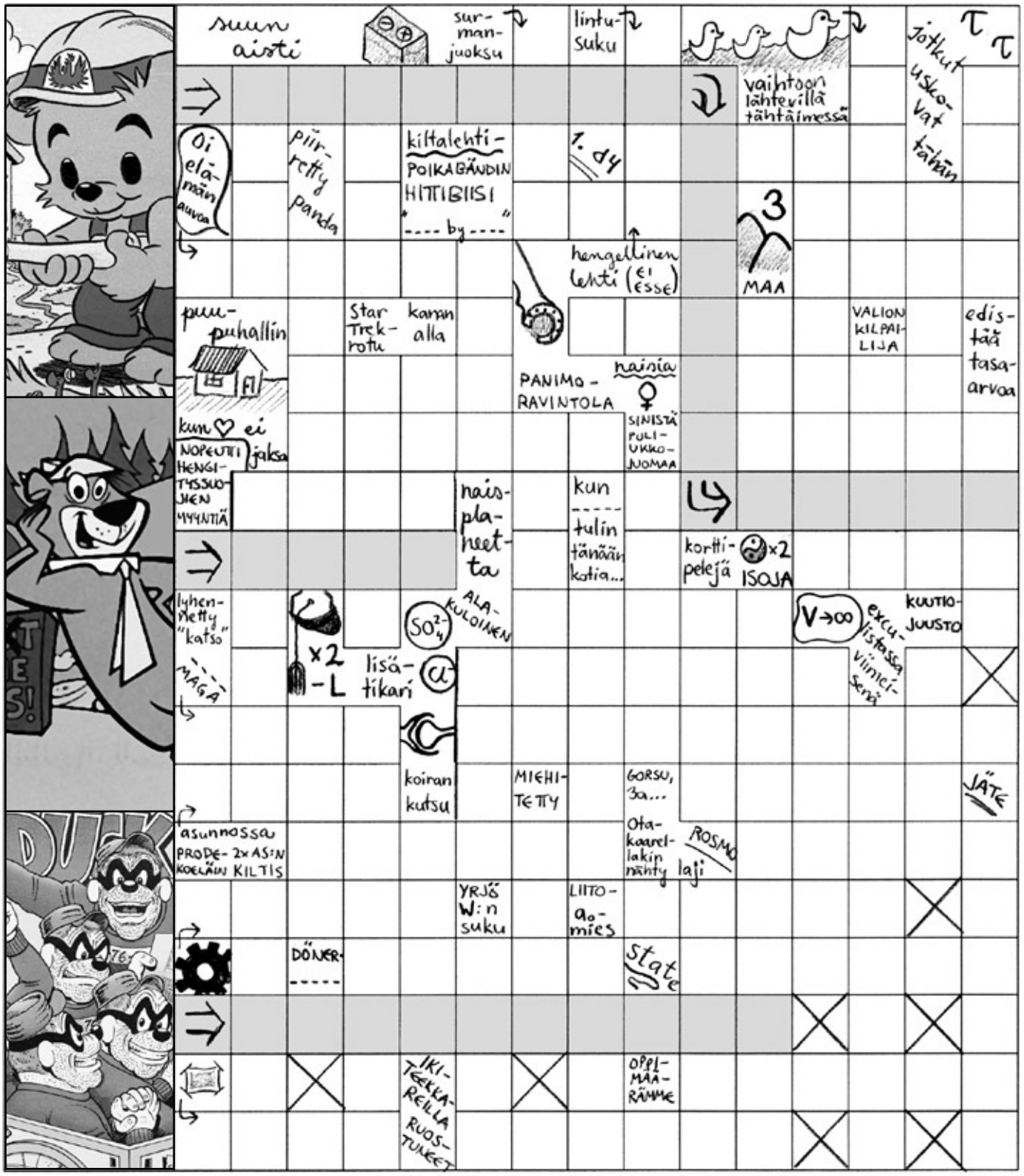

ristikko: Susanna Junnila

TASOMAA

Kohtuu suoraa tasomaalais-vastaisuusvastaisuutta pienemmän neliön mielessä:

Nabla vei vakini, käänsi kelkkani, eikä ristinollasta (-kaan) tullut mitään.

Tässä sarjakuvassa on liian vähän dimensioita meille kahdelle.

(c) 2004 by Mikko Viinikainen

Valmistuneet

Arvela, Sakari
Gillberg, Mika
Hämäläinen, Janne
Junes, Heikki
Mether, Max
Nyholm , Teemu
Renvall, Ville
Timonen, Vesa

Ensi kerralla:

Historia-Kvantti

Ole luova ja osallistu.

Lisätiedot Otaxin uutisryhmässä tky.alayhd.fk ja Kvantin verkkosivulla: http://otax.tky.hut.fi/~kvantti/.

Nyt ollaan jo viimeistä edellisellä sivulla ja on Kvanttifantin aika sanoa: "heihei!"

Lapset, muistakaa kuitenkin aina, että jos joskus tunnette olevanne yksin ja ettei kukaan rakasta teitä, olette aivan oikeassa.

VITUTUSTISKI

"Joihinkin perinteisiin naiset eivät vain kuulu!"

Oletko koskaan ihmetellyt, miksi TKY-urallaan erittäin korkealle asti edenneitä naisia on niin vähän? Miksi naisten itsetunto tuntuu olevan keskimäärin matalammalla tasolla kuin miesten? Mättääkö jokin Otaniemen yhdistys-scenessä, vaikka et saa ongelmaan kouriintuntuvaa otetta?

Otaniemessä tuntuu vallitsevan lähinnä näennäinen tasa-arvo. Yhä edelleen vallalla on miesten alakulttuuri; herrakerhot ja "hyvä veli" -verkostot voivat silminnähden hyvin. Yleinen mielipide tuntuu yhä kummallisen yksimielisesti hyväksyvän tällaiset kerhot osana arvokasta teekkarihistoriaa. Kun eräissä Dipoli-bileissä kuulin ohimennen keskustelun aiheesta, jäi mieleeni sitä ennen älykkäänä pitämäni naisihmisen kovaääninen lausahdus: "Joihinkin perinteisiin naiset eivät vain kuulu!"

Mitä pahaa siinä olisi, jos miehet ja naiset viettäisivät aikaansa keskenään? Perinteisesti argumentteina on käytetty naisten epäsuotuisia ominaisuuksia: tulee helpommin riitoja, saattaa syntyä suhteita puolin ja toisin, on kivaa olla miesten kesken, kun kukaan ei nalkuta. Lisäksi naiset eivät ymmärrä rivojen juttujen päälle, eivät jaksa juoda viinaa niin kuin miehet (eivätkä ainakaan yhtä spontaanisti), rakentelu- ja remontointitaito on vähän niin ja näin sekä tietysti tärkein: meillä kun on tällainen perinne.

Onkos sitten ihme, että naisia ei aina näy kaikkein korkeimmilla palleilla. Herrakerhoissaan miehet kun saavat uusia tuttuja ja solmivat kontakteja muihin otaniemeläisiin. Kerhon kannustus sekä kerhoon pääsemisestä seurannut omantunnon kohoaminen helpottavat kummasti erinäköisiin toimiin pääsemistä. Kaikki tietävät, että olet hyvä tyyppi; juuri sinun persettäsi kannattaa tulla nuolemaan, kun kaipaa kunnon meininkiä.

Naiset sen sijaan jäävät enemmänkin oman onnensa nojaan. Joillakin on kannustava kaveriporukka, ja hyvä niin. Aika harvoilla kuitenkaan on vastaavaa "oiva sisar" -verkostoa, johon kuuluu laaja otanta eri alojen aktiiveja. Täytyy olla aika kova luottamus itseensä, että ei koskaan kaipaisi toisten hyväksyntää.

Teekkaritytöt-tyyppiset tytöttelykerhot eivät myöskään ole oikea ratkaisu. En kannata sukupuoleen perustuvia jaotteluita kummankaan puolen hyväksi satunnaisia saunailtoja lukuunottamatta. Miksi maapallon kaksi tunnetuinta lajia eivät voi elää symbioosissa keskenään? Miksi tämäkin juttu saa jonkun verenpaineen kohoamaan taivaisiin, kun joku toinen taas jaksaa juuri ja juuri lukea sen loppuun? Miksi tämäkin asia kaivaa niin monia, mutta niin harva saa kerrottua mielipiteensä?

nimimerkki
"Tekosyitä tukkuhintaan"

Ilman miestä

Oravina pyörissä:
J.P. & M.K.

Edelläkävijä paperin tutkimuksessa

KCL on neljän suomalaisen metsäteollisuuskonsernin omistama tutkimusyhtiö – alallaan yksi maailman suurimmista. Tutkimuksemme kattaa kemiallisen metsäteollisuuden koko prosessiketjun puuraaka-aineesta valmiiseen tuotteeseen. KCL:ssä on myös ainutlaatuinen koetehdas, jossa voi nykyaikaisella kalustolla ajaa kokeita täysin hallituissa prosessioloissa.

KCL:ssä työskentelee 340 ammattilaista. Teemme jatkuvasti yhteistyötä kotimaisten korkeakoulujen ja ulkomaisten tutkimuslaitosten kanssa. Tarjoamme yhdessä korkeakoulujen kanssa mahdollisuuksia myös alan jatko-opintoihin. KCL on oiva työpaikka perehtyä syvällisesti ja monipuolisesti paperiteknologiaan.

Oy Keskuslaboratorio (KCL), Tekniikantie 2, PL 70, 02151 ESPOO
puh. (09) 43 711, fax (09) 464 305, e-mail: kcl@kcl.fi, internet: www.kcl.fi